

СПЕЦВЫПУСК ДЛЯ ТЕХ, КТО ПРИВЫК ДУМАТЬ, ВНИКАТЬ
В СУТЬ В ВЕЩЕЙ И ПРИНИМАТЬ ПРАВИЛЬНЫЕ РЕШЕНИЯ

ВІДРОДЖЕННЯ

ПОЛІТИЧНА ПАРТІЯ

УКРАЇНА ВІДРОДИТЬСЯ! АЛЕ ДЛЯ ЦЬОГО ВОНА ПОВИННА ЙТИ ВЛАСНИМ ШЛЯХОМ!

2017 рік відходить в історію. Для кожного з нас він був досить складним і суперечливим у всіх аспектах – в економічному, політичному, ці протиріччя зачепили кожную українську родину. У Верховній Раді було проголошено та прийнято законопроекти, які, на думку політичної партії «Відродження», є явно антинародними і вже точно не поліпшать життя простих українців. Йдеться, наприклад, про медичну реформу, про реформу шкільної освіти і про багато інших законів, які називаються «реформаторськими», але не є такими.

На жаль, 2017 року в нас з'явилися нові лінії напруги у зовнішній політиці, причому центрами такого протистояння стали країни, які раніше вважалися нашими беззаперечними союзниками, наприклад, Угорщина, Польща, Білорусь.

При всьому при цьому люди не дуже готові сьогодні аналізувати ті чи інші аспекти політичного чи економічного життя країни. Більшість уже і в думках, і в мріях – у новому 2018 році. З новим роком кожен українець пов'язує свої надії та очікування змін на краще. Ми часом по-дитячому чекаємо на диво, загадуючи мрії під бій курантів.

Сьогодні вся країна мріє про мир і відродження України. Але історія підказує, що будь-які економічні та соціальні дива – це результат наполегливих зусиль, праці й завзятості самих людей.

Тому нам всім потрібно об'єднуватися навколо ідей відродження, усвідомити і зрозуміти, що відродження України – наша спільна мета й завдання. Але для цього потрібно мати чітке розуміння: що конкретно потрібно робити Україні, щоб люди відчули реальні зміни на краще.

У цьому спецвипуску газети ми постараємося відповісти на головні питання, що цікавлять сьогодні будь-якого українця, – «Що та як робити?». Ми постараємося на прикладах дій наших партійців, які, незважаючи ні на що, зуміли домогтися тих чи інших успіхів в інтересах людей, – вселити надію та віру в те, що в Україні є майбутнє, і вона здатна відродитися як успішна держава для людей, яка невпинно розвивається.

Якщо думати про майбутнє нашої України та програму відродження, то всім нам потрібно розуміти, що робити це будуть не європейці, не американці, не іншопланетяни. Робити це повинні й будуть лише самі українці. І коли ми бачимо, особливо в останній рік, жахливу за своїми масштабами трудову міграцію наших співгромадян (причому, людей найактивніших, відповідальних, мислячих), – незрозуміла бездіяльність влади в цьому питанні відверто лякає, демонструє її байдужість до майбутнього країни.

Якби після Другої Світової війни, коли та ж Німеччина лежала в руїнах, німці б розбіглися по всьому світу, а не згуртувалися, долаючи труднощі навколо завдань відродження країни, ми б ніколи не побачили нової великої Німеччини. Ізраїль, створюючи свою державу та вибудовуючи економіку з нуля, перш за все мобілізував і збирав людей по всьому світу заради цієї великої мети. Таких прикладів зі світової історії можна навести безліч.

Але нас, перш за все, цікавить відповідь на питання «Чому при, здавалося б, всеосяжній підтримці світової спільноти, при всіх нинішніх гаслах української влади з обіцянками високої якості життя за європейськими стандартами, українці тікають з країни?» Відповідь проста – народ зневірився, втратив надії, не бачить виходу з історичного глухого кута і шукає для себе можливості будувати своє майбутнє поза Україною. Чи можна переломити таку тенденцію? Можна! Але для цього потрібно проаналізувати

сьогоднішню ситуацію, зробити висновки і на їхній основі сформулювати працездатну ідею розвитку й відродження України.

Якщо в капітана корабля немає компаса, то жоден вітер не буде для нього попутним

Найбільш негативне в нинішньому етапі розвитку України полягає в тому, що в нас або взагалі немає довгострокової стратегії, і все робиться за принципом «сьогодні на вчора», не продумується та не прораховується, і тому так звані «реформи» і за формою, і за змістом йдуть не на користь, а на шкоду Україні та українцям... Або – приймаються більш-менш збалансовані документи, але вони взагалі не реалізуються і не контролюються щодо виконання.

Так, наприклад, незважаючи на тяжку кризу в промисловості, уряд досі не має стратегічних документів, які визначали б державну політику в цій сфері. Зокрема, залишається нерозглянутою та не прийнятою Стратегія розвитку промислового комплексу до 2025 року, яка за планами влади повинна була бути затверджена ще 2015 року.

Також не прийнята раніше широко рекламована Державна програма розвитку підприємств вітчизняної промисловості, метою якої повинно бути створення умов для здійснення імпортозаміщення в базових галузях і зміцнення внутрішнього ринку продукції українських підприємств. «Зависла» між небом і землею Стратегія

розвитку високотехнологічних галузей до 2025 року, що розробляється Міністерством економічного розвитку. Виходить, що Україні й зовсім не потрібні активізація інновацій і розвиток наукоємних технологій. Ми так і будемо плестися в хвості світової цивілізації, не пропонуючи на міжнародні ринки інноваційний і затребуваний продукт? Так і буде, поки залишається неопрацьованим цілий ряд обіцяних урядом законопроектів про підвищення інвестиційної привабливості промисловості та стимулювання розвитку інноваційних виробництв.

Тим часом, в Україні набирає обертов процес деіндустріалізації, ми перетворюємося на сировинну економіку з низькою доданою вартістю, звідси випливають безробіття, низькі й неконкурентоспроможні зарплати, відсутність перспектив стійкого зростання рівня життя. А чому це відбувається? Тому що уряд взагалі не займається стратегією відродження України. Тому що всі зусилля влади починаються та закінчуються лише одним – як витягнути з гаманця українців зайву гривню, піднімаючи тарифи, запускаючи в галоп інфляцію, скорочуючи витрати на соціальну сферу.

Адже всі реформи, які влада називає «європейськими», насправді присвячені одному – як вбити майбутнє країни. Медична реформа не має стратегії, вона лише перерозподіляє фінансові потоки і перекладає їх на плечі простих людей. Освітня реформа – вихолощує та спрощує до рівня папуасів зміст і якість освіти.

Продовження на стор. 2

Україна відродиться! Але для цього вона повинна йти власним шляхом!

Те, що нинішня влада називає «стратегією», – це самообман, що й підтверджують минулі три роки. Вони твердять, мовляв, «європейці прийдуть, інвестиції принесуть, все побудують, нас нагодують». Але ми живемо не в казці, а в реальному житті, рушійна пружина якого – конкуренція всіх в усьому, і між країнами теж. Україна цікава Європі як слабка країна та ресурсна база, і своїми руками робити з нас повноцінного конкурента вони точно не будуть. Досвід вступу до СОТ і підписання Угоди про Асоціацію з Євросоюзом вже наочно це підтвердили. Україна не те, що не отримала очікуваних прибутків і бонусів, а навпаки – отримує все більше проблем в економіці, в розвитку, в технологіях.

Якщо країна не має стратегії розвитку, якщо держава сахається з боку в бік, як погано запряжений кінь, якщо ми й далі будемо, як кролики в пашу удава, йти за безглуздими гаслами, що не мають реального змісту, майбутнього у країні не буде.

Сьогодні й серед різних політичних сил немає єдиного розуміння стратегії виходу з кризи. Одні про-

довжують залишатися наївними «єврооптимістами», щиро віруючими в те, що Європа нас підніме та потягне за собою, і якщо не нинішнє, то якесь за рахунком покоління українців доживе до європейських пенсій і зарплат. Інші політичні сили, будучи «євроскептиками», впевнені у зворотному – в тому, що в нас немає жодних перспектив без відновлення тісних і всеосяжних відносин з Росією.

Партія «Відродження», на відміну від перших і других, впевнена в тому, що шлях динамічного розвитку та виходу з кризи в Україні особливий – це прагматична стратегія здорового глузду та опора, перш за все, на власні сили.

Прагматична стратегія здорового глузду: спочатку економіка, а потім добробут!

У процесі внутрішньопартійної дискусії про шляхи розвитку України з'ясувалося, що понад 40% українців вже дійшли висновку про те, що нам не можна сліпо копіювати чужі сторінки історії, що необхідно формувати власний шлях розвитку. І суть такого підходу можна коротко сформулювати лише у двох словах: Україні потрібна ідеологія «економічного прагматизму».

Сьогодні народ вже побачив, що асоціація з ЄС ніяк не вплинула на поліпшення життя людей, коли європейські політики публічно заявляють, що нас ніхто найближчі 25 років у Європі не чекає, тому Україна повинна будувати свою політику відродження країни на тверезому розрахунку і раціональних оцінках. Європа тому й добилася високих стандартів життя, що всі стратегічні рішення вони приймають осмислено і, як то кажуть, «з калькулятором у ру-

ках». Це єдино правильний і результативний спосіб мислення для сучасного світу.

Наша партія є прихильником власного шляху виходу України з кризи і відродження її як сучасної економічно розвиненої держави. Ми прихильники економічного націоналізму, економічного прагматизму і здорового глузду.

Що б не обіцяли сьогодні людям різні політики, саме здоровий глузд повинен підказати всім, що гасла не замінять обов'язкового ланцюжка та послідовності наших дій. Доки не буде відновлено економіку, доти жодним чином не може підвищитися рівень життя, пенсії і зарплати не зможуть піднятися до європейського рівня. Розраховувати на підвищення соціальних стандартів в умовах вмираючої економіки безглуздо. Спочатку – економіка, а потім – добробут.

А те, що сьогодні робить влада, беручи та «проїдаючи» все нові й нові кредити, це веде лише до одного – до зростання боргів та урізання соціальних зобов'язань держави перед людьми. Так само, як і реалізований у нас сьогодні шлях формування з України аграрного сировинного приросту країни «золотого мільярда» – це теж прямий шлях у глухий кут.

Після того, як усі природні та людські ресурси будуть висмоктані з країни, для України не залишиться перспектив розвитку й шансу зберегти свою цілісність.

Без потужної економіки, без власного військово-промислового комплексу, без розвитку науки та наукомістких галузей, без виходу на світові ринки з високотехнологічною та конкурентоспроможною продукцією неможлива сильна незалежна країна з боєздатною армією, з сильною соціальною політикою.

Здоровий глузд підказує, що відродити економіку України можна і

потрібно за рахунок трьох головних напрямків: великої промисловості, аграрного сектора, малого та середнього бізнесу.

Здоровий глузд каже, що спиратися, в першу чергу, ми повинні на власні сили й ресурси, яких у країні залишилося чимало: це зручне географічне положення перехрестя світових торгових шляхів, наявність 2/3 світових запасів чорнозему, велика кількість прісної води, необхідної для сільського господарства, сприятливий клімат, запаси корисних копалин від газу до залізної руди. І головне – це людський капітал, освічені професійно підготовлені люди.

Час переставати жити в ілюзіях, спиратися треба на здоровий глузд. Здоровий глузд говорить, що ніхто з боку і ззовні не прийде та не зробить нас щасливими й багатими. Якщо ми хочемо жити, як у Європі, то треба будувати Європу самим у своїй країні.

Навколо нашої стратегії, наших ідей, нашого розуміння економічного націоналізму та прагматизму збирається все більше й більше людей. Партія відчуває на собі цю відповідальність за відродження України і в 2018 році має намір ще більше активізувати роботу в цьому напрямку. Всіма способами та на всіх майданчиках ми будемо доводити й відстоювати право України на те, щоб мати свій особливий національний курс розвитку як єдиний шлях виходу з глобальної кризи.

Ми готові об'єднувати навколо цих ідей людей здорового глузду, які готові залишити осторонь порожні ілюзії та економічно необґрунтовані надії, зайнявшись відродженням економіки України, а значить – і відродженням усієї країни.

Віктор Бондар
Голова партії «Відродження»

Державний бюджет має враховувати інтереси українців, а не силових структур

З року в рік у Державному бюджеті збільшуються видатки на утримання силових структур. У 2018-му витрати на Міністерство внутрішніх справ зростуть на понад 10 млрд грн порівняно з попереднім роком, а на Генеральну прокуратуру України – більше як на 1 млрд грн. Уряд і надалі пропонує економити на соціально незахищених категоріях громадян.

Депутатська група «Партія «Відродження» дуже ретельно опрацювала поданий урядом проект Державного бюджету на 2018 рік і внесла свої пропозиції в документ. Усі наші правки спрямовані на виправлення помилок урядовців і внесення якісних змін задля зростання добробуту українців та відродження України. Так, ми пропонуємо ініціативи щодо забез-

печення соціальних гарантій громадян, покращення інфраструктури країни та збільшення фінансування для лікування важкохворих українців.

Насамперед – встановити у 2018 році прожитковий мінімум на рівні 3050 гривень. Це показник, розрахований Міністерством соціальної політики як реальна вартісна величина, необхідна для задоволення основних соціальних і культурних потреб людини. Він дозволить відновити соціальну справедливість, торжество якої постійно обіцяє громадянам українська влада. Підвищення прожиткового мінімуму також автоматично потягне за собою збільшення пенсій та інших соціальних виплат у державі.

Ми запропонували змінити пріоритети в питанні фінансування дорожнього господарства і спрямовувати кошти передусім на будівництво доріг, якими

здійснюється організоване перевезення дітей до шкіл.

Наші пропозиції також стосуються підтримки вітчизняного бізнесу, зокрема, здешевлення кредитів для українських фермерів, запровадження спеціальної програми підтримки вітчизняного хмелярства та виноробства.

Окрім того, ми вимагаємо забезпечити державне фінансування програм лікування українців за кордоном, протезування, медичної допомоги дітям-інвалідам із вадами слуху. Також пропонуємо виділити додаткові кошти на реконструкцію Національного інституту раку і фінансування Національного інституту серцево-судинної хірургії імені М.М. Амосова.

Ми маємо фінансове обґрунтування усіх наших пропозицій. Джерелами наповнення держказни можуть стати

такі статті. Перше: ми наполягаємо на перегляді фінансування реконструкції Маріїнського палацу, на що урядовці хочуть наступного року спрямувати 200 млн гривень. Загалом від 2005 року на його ремонт уже витратили майже 28 млн доларів. Друге: ми пропонуємо збільшити у 2018 році відрахування Нацбанку з власного прибутку до Державного бюджету на 10 млрд гривень.

Олександр Біловол

Від гасел «купуй українське» – до стратегії «економічного націоналізму»

До терміну «націоналізм» далеко не всі українські громадяни ставляться терпимо, багато хто лякається його, у людей в голові з'являються відразу політичні чи історичні міражі. Заспокойтеся. Ми зараз ведемо мову зовсім про інше – про прагматичний курс на захист вітчизняної національної економіки в умовах жорстокої конкурентної боротьби на світових економічних ринках.

Економічний націоналізм характерний, перш за все, для успішних країн світу, які націлені на підйом і динамічний розвиток власних економік для підняття рівня життя своїх громадян. Я поясню цю тезу на дуже простому й наочному прикладі.

18 квітня 2017 року новий президент США Трамп серед перших своїх документів підписав указ, покликаний захистити національний ринок праці Америки і стимулювати покупку товарів, виготовлених у США. Документ називається просто і зрозуміло: «Купуй американське та наймай американців».

Втім, автором цієї ідеї для Америки є зовсім не Трамп. Перша версія закону «Купуй американське» була прийнята президентом Франкліном Рузвельтом у період Великої депресії (30-ті роки минулого століття) з метою розвитку внутрішнього ринку, щоб запустити заново виробництва, які зупинилися через глобальну кризу, і дати людям стабільну роботу й заробітню платню.

Цей закон одразу викликав масу гучної критики з боку іноземних кампаній, що реалізують свої товари в США. І що? Американці поступилися? Ні! Вони повели себе як прагматики та націоналісти – захистили свою економіку і в короткі терміни перемогли кризу.

І сьогодні, незважаючи на те, що американці всьому світу (в тому числі й Україні) радять дотримуватися принципів вільної торгівлі та вільної конкуренції, вони не змінили власний курс економічного націоналізму. Той старий закон Рузвельта зі змінами проіснував до нашого часу, а Трамп просто надав йому нового змісту й нової динаміки.

Сьогодні для України, враховуючи дуже сумний стан нашої економіки в цілому і промисловості зокрема, економічний націоналізм може і повинен стати ефективним засобом виходу з тотальної кризи. Ідеологія, виражена в тезі «купуй українське», є зараз найбільш правильною та важливою для країни.

Перш за все тому, що на нас тисне фактор слабкості й маломісткості внутрішнього ринку, а відкрита економіка остаточно добиває вітчизняного виробника, не готового до конкуренції через відсталість технологій. Ці фактори не залишають шансів і надій для стабільного економічного розвитку України.

Декілька важливих тез на підтримку ідеї економічного націоналізму

- Євроінтеграція – не самоціль і не панацея для України. Мета України – створити повноцінний економічний базис для забезпечення високих соціальних стандартів і якості життя громадян країни. Євроінтеграція, якщо цим інструментом користуватися вміло та з користю для країни, може бути дієвим інструментом для вирішення внутрішніх проблем розвитку та просування інтересів країни на міжнародній арені. Не потрібно плутати мету і засоби. Мета – це успішна Україна та заможні українці, євроінтеграція – один із засобів (важливий, але не єдиний) для досягнення мети.

- Відстала, злиденна, «конфліктна» Україна в якості рівноправного партнера Європі не потрібна, і лідери ЄС про це вже не один раз відкрито й чесно говорили. Успішна євроінтеграція України, що дала б результати, перш за все, для простих громадян, можлива лише на основі «ідеології прагматизму» та «економічного націоналізму». Тільки в тому випадку, якщо ми завжди і в усьому висувати мемо власні національні інтереси, якщо будемо прораховувати економічну вигоду від кожного свого зовнішньополітичного кроку, ми зможемо подолати власну відсталість і злидні за відносно короткий термін. Тільки спираючись на свої сили та самостійно вирішуючи свої проблеми, Україна може стати дійсно рівноправним партнером.

- Останнім часом чинна українська влада помітно активізувалася на ниві європейської міфотворчості. Одна за одною ідуть заяви, в яких йдеться про розширення і поглиблення секторального співробітництва, то про активізацію програми «Східного партнерства», то про необхідність перегляду положень договору про Асоціацію, а то й зовсім про необхідність розробки «дорожньої карти» щодо вступу України в ЄС і НАТО. Подібні висловлювання та наполегливі вимоги викликають нерозуміння й роздратування з боку європейських партнерів України, дають додаткові аргументи для наших недоброзичливців всередині ЄС для обробки громадської думки щодо українців, які втратили почуття міри. Нарешті, вони дезорієнтують і самих громадян України, яким намагаються нав'язати міф, що вступ до ЄС і НАТО автоматично вирішує всі внутрішні проблеми нашої країни. Такі тези спотворюють реальний порядок денний для України, адже повноцінний вступ до Євросоюзу буде можливим тільки тоді й тільки в тому випадку, коли Україна зробить власний економічний і соціальний підйом до стандартів ЄС.

- Україна сьогодні знаходиться в повній залежності від кредитів МВФ,

який в обмін на транші взяв на себе фактичну місію визначення і диктату нашої країни своєї стратегії соціальної та економічної політики. А ця політика практично в повному обсязі не відповідає сподіванням і надіям українських громадян.

- В результаті перерахованих вище причин і більш глибоких економічних процесів, сьогодні набирає швидкість процес деіндустріалізації України. Країна опинилася буквально в одному кроці від остаточної втрати промислового потенціалу та економічного суверенітету.

Потрібно чітко розуміти, що граючи за чужими правилами – ми завжди будемо програвати. Щоб цього не відбувалося, нам потрібно виробляти власні правила.

Принципи економічного націоналізму для України

Коли ми говоримо про політику економічного націоналізму для України, то мова йде не просто про набір якихось конкретних економічних ідей, фактично йдеться про стратегію, спрямовану на збереження суверенітету нашої країни.

Економічний націоналізм – це купувати вугілля в українських шахтарів, а не в ПАР чи Пенсільванії. Економічний націоналізм – це забезпечити за гроші бюджету роботою і замовленнями робочих Крюківського вагонзаводу, а не купувати списані електрички в Німеччині. Економічний націоналізм – це коли на прилавках продаються овочі та фрукти українських аграріїв, а не єгипетська картопля та голландські томати.

Економічний націоналізм – це продавати на світовому ринку не сировину у вигляді зерна або металопрокату, а продавати виготовлену в Україні з цієї ж сировини готову продукцію з максимально високим рівнем доданої вартості.

Постулати економічного націоналізму в інтересах економіки та народу України вимагають у тому числі висунення політичних вимог щодо перегляду економічної частини договору про Асоціацію з ЄС. Нам слід вимагати й домогтися збільшення квот українського експорту до країн ЄС.

Такого роду заходи економічного націоналізму, політика імпортозаміщення – створять реальні умови для відновлення повноцінної роботи української промисловості та АПК, стимулюватимуть науку і розвиток наукомістких технологій, створять базис для підвищення рівня життя населення.

Економічний націоналізм – це захист внутрішнього ринку праці, української промисловості та сільського господарства, які служать джерелом матеріальних благ. Це захист вітчизняного підприємця – реального виробника.

По суті, це стратегія глибоко соціальної держави для всього народу в

цілому і для кожної людини зокрема. Адже добробут суспільства базується на економічній могутності країни, а не на політичних деклараціях «європейського вибору» й «життя по-новому». Поки в нас не буде сильної конкурентоспроможної економіки, звідки візьмуться європейські зарплати і пенсії?

Наочний приклад успішності політики економічного націоналізму наприкінці 1990-х років показала Бразилія. Уряд країни жорстко заборонив національним компаніям замовляти нові судна в інших країнах, якщо можливо їх будувати на вітчизняних підприємствах. Крім того, були прийняті закони, які жорстко унормували: при будівництві судів і їхніх комплектуючих до 70% обсягу робіт повинно виконуватися бразильськими робітниками. Як результат, через 15 років Бразилія зі своїми 18-ма судноверфями посіла четверте місце у світі за обсягом замовлень. Кількість зайнятих у галузі зросла до 60 тис. осіб (з 2,5 тис. у 1990-ті). Українські ж корабелі з Миколаєва роз'їжджаються працювати по всьому світу, оскільки в Україні для них роботи немає.

Будь-яке відродження національної економіки, коли її піднімали з руїн або створювали з чистого аркуша, починається з економічного націоналізму та протекціонізму. Цим шляхом йшли Німеччина, Британія, Японія, Південна Корея...

З точки зору економічного націоналізму, конкурентоспроможним у нас повинно бути все: українська економіка та політика, освіта і наука, спорт і охорона здоров'я, пенсійне забезпечення та соціальний захист, мистецтво і масова культура, кіно і телебачення.

І найголовніше – ми повинні зберегти наш людський капітал, мозки та робочі руки, дати можливість нашим талантам і професіоналам реалізувати свої ідеї на Батьківщині, а не їхати працювати в інші країни, де їх, зрозуміло, зустрічають із розпростертими обіймами. І в цьому сенсі саме ідеологія економічного націоналізму, національного економічного прагматизму є для нас оптимальним керівництвом до дії.

Віталій Хомутич
голова політичної ради
партії «Відродження»

Подолати земельне рейдерство: партія «Відродження» ініціювала окремий закон для захисту аграріїв

обраний на Полтавщині, власник «Агрофірми «Оржицька» Валентин Несен звернувся до нього десь за два тижні до нападу. Він повідомив, що до складу учасників агрофірми за підробленими документами намагається увійти невідома компанія, зареєстрована за кордоном.

Нещодавно вся країна спостерігала, як майже сотня молодиків спортивної статури вночі намагалися захопити агрофірму «Оржицька», що розташована в селі Тарасенковому на Полтавщині. Невідомі приїхали в село чотирма автобусами та п'ятьма легковидами, увірвалися на територію підприємства й тимчасово заблокували його роботу. Співробітники агрофірми з допомогою селян прогнали непроханих гостей, а декотрих із загарбників навіть зачинили в автобусі, яким ті прибули. Спільними зусиллями, завдяки втручанням народних депутатів, міністра МВС, завдяки тому, що подія набула широкого суспільного розголосу, це рейдерське захоплення вдалося зупинити. Але й досі існує ризик того, що ситуація повториться.

Аграрне рейдерство на Полтавщині

Як розповів народний депутат групи «Партія «Відродження» Олег Кулініч,

«Якби не вчасне втручання, якби не люди, які працюють на підприємстві, якби не оперативні та злагоджені дії прокуратури й Національної поліції Полтавської області, то підприємство було б втрачене. А це 350 робочих місць, це робота та зарплата – все те, за рахунок чого живе село. Тут наявна спланована рейдерська схема, в якій задіяно чимало учасників. Тому ми доб'ємося того, аби її організатори та виконавці були покарані. Це, зокрема, допоможе повернути довіру людей до держави, до правоохоронних органів, тому що сьогодні люди зневірені, вони покладаються тільки на себе», – сказав Олег Кулініч.

За фактом нападу на аграрне підприємство народні депутати групи «Партія «Відродження» звернулися до міністра юстиції України, Національної поліції та Генеральної прокуратури з вимогою якнайшвидше розслідувати інцидент та встановити особу замовника цієї атаки. А також напрацювали зміни до законодавства, які лягли в основу нового антирейдерського закону.

Рейдерство в масштабах України

Напад на агрофірму «Оржицька» на Полтавщині – лише один із випадків, який отримав суспільний резонанс. Хоча насправді проблема земельного та майнового рейдерства в Україні набула сьогодні загрозливих для економіки масштабів. Рейдери атакують за всіма напрямками: відбирають квартири, земельні наділи, офіси та цілі підприємства. Тільки впродовж поточного року та лише в аграрному секторі сталося майже 800 неправомірних захоплень бізнесу. Якщо говорити про інші зафіксовані випадки, то лише за дев'ять місяців цього року Антирейдерська комісія Мін'юсту повернула у власність громадян понад 5,5 тисяч земельних ділянок загальною площею майже 7 тисяч гектарів, задовольнила 453 скарги щодо об'єктів нерухомого майна та щодо реєстрації юридичних осіб!

На думку першого заступника голови партії «Відродження» Володимира Пилипенка, такий стан справ свідчить про нездатність влади захистити бізнес, а також про тотальну корумпованість виконавчої та судової систем.

«Щодня в Україні відбуваються спроби рейдерських захоплень підприємств, і, на жаль, у багатьох випадках вони є успішними. Це свідчить про те, що відсутній належний законодавчий механізм протидії рейдерству в аграрній сфері. Фермерів необхідно захистити від рейдерських посягань, які наразі відбуваються по всій Україні. Сьогодні лю-

ди не вірять владі й покладаються лише на власні сили. Коли на агрофірму приходять рейдери, селянам самотужки доводиться відстоювати підприємство», – сказав Володимир Пилипенко.

Тому народні депутати групи «Партія «Відродження» увійшли до складу робочої групи в парламенті, яка найближчим часом напрацює законопроект щодо боротьби з рейдерством.

«Нині Комітетом з питань аграрної політики та земельних відносин, за участі представників депутатської групи «Партія «Відродження», Міністерства юстиції, Держгеокадастру, експертів, напрацьовані відповідні пропозиції змін до законодавства, які найближчим часом будуть винесені на розгляд парламенту. Очікується, що новий закон щодо боротьби з рейдерством буде ухвалений до Нового року. Нам потрібно діяти дуже оперативно, аби покласти край такому ганебному явищу як рейдерство!» – повідомив перший заступник голови партії «Відродження».

На думку Пилипенка, в Україні склалася ситуація, за якої сумлінні підприємці є абсолютно незахищеними перед рейдерами, а тисячі людей залишаються без власного майна та роботи. Небезпека рейдерства полягає також у тому, що формується негативний міжнародний імідж нашої держави. За таких умов жоден адекватний інвестор не вкладатиме кошти в Україну. Втім, наразі Верховна Рада має всі можливості для того, щоб цю ситуацію виправити.

Партія «Відродження»: питання про відкриття ринку землі в Україні потрібно винести на всеукраїнський референдум

Парламент відтермінував продаж землі сільськогосподарського призначення ще на рік, до 1 січня 2019-го. Рішення Верховної Ради в партії «Відродження» назвали політичним. Воно має на меті зняти напругу в суспільстві, яка виникла через те, що останній мораторій на відкриття ринку землі закінчувався 1 січня нового року. Однак для створення справжніх цивілізованих ринкових земельних відносин необхідно ухвалити низку законодавчих актів, насамперед закон про обіг земель. Такого на цю мить немає. Тож ще один рік мораторію дається владі для врегулювання невирішених питань у земельному законодавстві.

Мораторій ще на рік

З урахуванням того, що суспільство не готове до продажу земель сільськогосподарського призначення, аграрний комітет ВР рекомендував продовжити мораторій ще на рік. А ось у якому вигляді його продовжувати, в аграрному комітеті ВРУ вибирали з дев'яти законопроектів, поданих від різних політичних сил.

У підсумку Комітет з питань аграрної політики та земельних відносин рекомендував Верховній Раді прийняти законопроект №7350 «Про внесення змін до розділу Х «Перехідні положення» Земельного кодексу України щодо продовження заборони відчуження сільськогосподарських земель». 7 грудня парламент підтримав рекомендації аграрного комітету.

Отож, мораторій на продаж земель сільськогосподарського призначення продовжили до 1 січня 2019 року.

Один зі співавторів законопроекту – народний депутат групи «Партія

«Відродження» Олег Кулініч – назвав рішення парламенту політичним.

«Будь-який законопроект про відтермінування запуску ринку землі частково є політичним рішенням. Адже в Земельному кодексі чітко прописано, що мораторій діє до моменту набуття чинності закону про обіг земель. Такого законодавчого акту наразі немає, тому мораторій з нового року знятий не буде. Проте це потрібно було зробити, адже об'єктивно навколо цього питання існує постійна соціальна напруга», – зазначив Олег Кулініч.

Водночас, на думку Олега Кулініча, мораторій не можна продовжувати на тривалий термін, як це пропонували деякі політичні сили.

«Це призведе до того, що просто законсервує нинішній стан справ і загальмує розробку необхідних законопроектів. Проблеми потрібно вирішувати, а не запліщувати на них очі!» – підкреслив голова земельного підкомітету.

Що потрібно зробити наступного року?

Перш ніж запускати в Україні цивілізований ринок землі, потрібно виконати три умови, – вважають у «Відродженні».

Перше: можливість кредитування для фермерів і невеликих сільгоспвиробників.

Друге: наведення порядку в земельних масивах і вирішення питання консолідації земель. А також створення механізму для запобігання надмірній концентрації земель сільськогосподарського призначення в одних руках.

Третьою умовою має стати повернення земель за межами населених пунктів в розпорядження місцевих громад.

«Будьмо реалістами: цивілізованого ринку не виникне, поки ми не наведемо порядок у земельних масивах. У нас досі залишається не врегульованим питання земель колективної власності, адже 1,5 млн га українських угідь фактично обробляються в тіні. Не врегульовано питання консолідації земель. Ну, і розпорядження землями за межами населених пунктів обов'язково мусить бути передано на місця. Але жоден законопроект із цих питань так і не був ухвалений», – підкреслив перший заступник голо-

ви «Партія «Відродження» Володимир Пилипенко.

За ким останнє рішення?

Ринок землі неодмінно потрібно запроваджувати в майбутньому, – вважають депутати партії «Відродження». Але при цьому остаточне рішення повинні приймати самі землевласники.

Якщо рік мине продуктивно і спірні питання у земельній сфері вдасться вирішити на законодавчому рівні, то наступним етапом суспільної дискусії щодо вільного продажу земель сільгосппризначення має стати проведення всеукраїнського референдуму.

«Роботу людям в селах дають саме ті фермери, значна частина яких виступає проти відкриття ринку сільгоспземель. Саме їхні невеликі господарства тримають на собі соціальну сферу села, утримують в належному стані інфраструктуру. Такі фермери є представниками місцевої громади, вони їздять місцевими дорогами, їхні діти ходять до місцевих шкіл. Тому не враховувати їхній внесок у розвиток села і, відповідно, їхні інтереси, ми як народні депутати просто не можемо», – вважає Олег Кулініч.

На місцевих виборах до об'єднаних територіальних громад 29 жовтня 2017 року партія «Відродження» висувала кандидатів у 24 ОТГ. Загалом від політичної сили балотувалися 208 кандидатів у депутати. В результаті були обрані депутатами ОТГ 58 представників від партії, або кожен четвертий кандидат.

Результати виборів ОТГ: Кожен четвертий кандидат від партії «Відродження» став депутатом

З такими результатами партія «Відродження» пройшла вибори до ОТГ. Кандидати від цієї політичної сили отримали мандати депутатів у шести областях: Одеській, Миколаївській, Харківській, Полтавській, Сумській і Дніпропетровській. При цьому представників партії обрано депутатами у 80% ОТГ, де «Відродження» брала участь у виборах.

Загалом, за підсумками місцевих виборів до об'єднаних територіальних громад, які відбувалися протя-

гом останніх двох років, партія «Відродження» представлена 135 депутатами в 45 ОТГ 11 областей України.

Як зазначив перший заступник голови партії «Відродження» Володимир Пилипенко, це вже четверті вибори до ОТГ, в яких бере участь політична сила. За його словами, щоразу результативність партії зростає.

«Наша стратегія на виборах – не в кількості висунутих кандидатів, а в їхній якості. Якщо поглянути на

динаміку результатів виборів до ОТГ за останні півтора роки, ми побачимо, що ефективність нашої політсили зросла більше ніж удвічі. Якщо раніше обиралися депутатами близько 12% з висунутих кандидатів, потім – 17%, то сьогодні цей показник становить понад 25%. Кожен четвертий наш кандидат став депутатом ОТГ. Ще один фактор успіху партії «Відродження» на виборах до ОТГ – це наш формат партійного будівництва. Ми розбудовуємо нашу політсилу за принципом політичної децентралізації, розвиваємо сильні місцеві осередки і постійно проводимо роботу в регіонах. Для нас проблемами людей – першочергові», – сказав Володимир Пилипенко.

Децентралізація 2018: проект закритий?

«Наступного року місцева влада отримає ще більше повноважень і фінансування» – таку обіцянку під час презентації проекту Державного бюджету на 2018 рік давали в уряді. У той же час, чиновники промовчали про те, що разом із новими повноваженнями на плечі місцевих бюджетів передадуть і багатомільярдні витрати.

Освіта в навантаженні

З 2018 року Кабінет міністрів планує передати на місцевий рівень утримання вищих навчальних закладів I-II рівнів акредитації – а це 426 коледжів і технікумів по всій країні. Раніше за тією ж системою уряд зобов'язав місцеву владу фінансувати ПТУ. Втім, через деякий час Кабмін був змушений виділити місцевим бюджетам додаткову субвенцію для фінансування закладів профтехосвіти. Причина проста – в місцевій владі не було грошей для таких додаткових витрат, через що багато ПТУ виявилися просто на межі закриття, а деякі навіть були закриті.

Мабуть, ситуація з ПТУ нікому не навчила уряд, і 2018-го року Кабмін намагається «повісити» на місцеві бюджети коледжі й технікуми. Хоча і без цього проблем у

сфері освіти в місцевій владі наступного року буде більш ніж достатньо. Так, за даними Асоціації міст України, обсяг недофінансування освіти на місцях, передбачений у Бюджеті-2018, оцінюється на рівні близько 4,5 млрд гривень.

«З одного боку, уряд декларує збільшення коштів місцевих бюджетів та розширення їхніх можливостей для розвитку. А з іншого боку – намагається перекласти все більше витрат і відповідальності. Ми категорично з цим не згодні і вважаємо, що годі проводити експерименти над освітою в Україні!», – каже народний депутат групи «Партія «Відродження» Василь Гуляєв. За його словами, освіта – це галузь, за яку повинна відповідати держава, а не тільки місцеві ради, як хоче зробити Кабінет міністрів. «Про те, що сфера освіти відчуває нестачу фінансування, свідчить протест педагогічних працівників у Києві. З таким підходом держави рано чи пізно локальні мітинги можуть перерости у протести по всій країні», – вважає політик.

ЖКГ як вирок?

З 2018 року Кабмін планує зобов'язати місцеві бюджети власним коштом фінансувати пільги населення на послуги

ЖКГ, а також борги з пільг минулих років. За підрахунками Асоціації міст України, уряд хоче перекласти на регіональні бюджети 15 млрд гривень додаткових витрат.

«Але звідки на місцях взяти ці додаткові гроші? Адже інші витратні статті місцевих бюджетів ніхто не відмінював. Доведеться затягнути паски: у місцевих рад не буде грошей на будівництво доріг, на капітальний ремонт будинків і бюджетних установ. Постраждати можуть усі сфери комунального господарства. Ми вимагаємо від уряду переглянути підхід і не навантажувати місцеві бюджети фінансуванням пільг і компенсацією боргів ЖКГ», – підкреслив перший заступник голови партії «Відродження» Володимир Пилипенко.

Він також повідомив, що ще місяць тому депутати партії «Відродження», що представляють місцеві ради різних рівнів, ініціювали проект #Маюправонатепло. Вони звернулися до прем'єр-міністра України з проханням не допустити передачі фінансування пільг ЖКГ на місцеві бюджети, а також вирішити ряд інших проблем у сфері житлово-комунального господарства.

«Такими своїми ініціативами уряд дає нам зрозуміти, що децентралізація – не

більше ніж фікція. Натомість місцевим бюджетам не надається ніяких джерел для отримання додаткових коштів. Це неправильно стосовно до місцевого самоврядування, і такий підхід заважає подальшій реформі децентралізації. Так само це може знизити рівень життя населення і призвести до соціального невдоволення», – вважає Василь Гуляєв.

Звернення від місцевих депутатів до прем'єр-міністра вже затвердили на сесіях місцевих рад у шести областях: Закарпатській, Миколаївській, Дніпропетровській, Сумській, Одеській та Харківській. До акції #Маюправонатепло приєдналися народні обранці не лише обласних і районних рад, а й міських і сільських. Люди просять не допустити, щоб під приводом децентралізації місцеві бюджети зобов'язали оплачувати борги загальнодержавного рівня.

Уряд мусить переглянути соціальні гарантії для українських сімей з дітьми

У листопаді Верховна Рада проголосувала за президентський законопроект «Про посилення гарантій безпеки дітей». Цей закон стосується принципів державної політики і містить уточнення зобов'язань держави перед дітьми.

Здавалося б, час святкувати перемогу. Може, влада врешті-решт зрозуміла необхідність підтримувати українські родини, аби принаймні зупинити падіння народжуваності? Але це лише імітація, яка ґрунтується на популістичних заявах.

Передумовою появи цього «агітаційного закону» Президента стала ініціатива партії «Відродження» щодо реального забезпечення сімей із дітьми державною підтримкою, підвищення виплат при народженні дитини. Йдеться про живі кошти – без декларацій, без популізму. Саме ці застави відстоює законопроект №6063. Партія «Відродження» понад рік домагається винесення цього законопроекту на розгляд Верховної Ради. Він здобув підтримку профільного комітету

і всіх фракцій? Не беремо до уваги, може, скоро всі забудуть...

Партія спробувала заручитися підтримкою Президента і звернулася до нього з петицією. Тут уже банальна відписка не пройде – народ вимагає реальних дій. Проте і в цьому випадку ми стикаємося із жорсткою протидією.

Тисячі людей скаржаться, що не можуть підтримати своїми підписами петицію «Відродження» на сайті Адміністрації Президента. Технічні збої, вкрай заплутана система реєстрації – все зроблено для того, щоб ніхто й ніколи не хотів більше під чимось підписуватися.

Тоді сотні тисяч українських родин почали пропонувати нам у соціальних мережах, на мітингах, у запитках і листах розпочати збір паперових підписів, якому влада

вже точно не зможе перешкодити. Побачивши, що ми не відступаємо, і передбачаючи, що наступним кроком можуть стати активніші дії, а головне – відчуваючи збільшення соціальної напруги, влада вирішила перехопити ініціативу і запустила власний проект...

Закон про захист дітей? Та будь ласка! Реально допомогти і виділити гроші? Їх поки немає, а от коли економіка вийде з кризи, – тоді відразу. А доти ви тримайтеся.

При цьому наш партійний законопроект наповнений саме конкретикою: нормами про фінансову та організаційну підтримку дітей і сімей з дітьми. Там конкретні цифри, без балаканини й популізму.

Законопроект 6063-д передбачає:

- збільшення вдвічі допомоги при народженні дитини. А це – 72 726 тис. грн на першу дитину, 79 856 тис. грн – на дру-

гу, 86 986 тис. грн – на третю і кожному наступну;

- відновлення безкоштовного харчування для учнів 1-4 класів загальноосвітніх навчальних закладів, дітей-сиріт, учнів із малозабезпечених сімей, дітей із особливими освітніми потребами та пільгових категорій учнів ПТУ;

- встановлення плати батьків за харчування дітей у дитячих садках у розмірі не більше як 60% (у місті) та 40% (у сільській місцевості) від вартості харчування на день;

- надання студентам-інвалідам та інвалідам I-III груп соціальної стипендії та додаткової матеріальної допомоги.

Цю допомогу не можна коригувати чи «заморозити» на розсуд Кабміну, як це відбувається із виплатами чорнобильцям. І вкрасти не вийде. Отож, не той, мабуть, закон, не підходить нинішньому уряду.

Шкода, що народні депутати підтримали закон, який нічого по суті не змінює. За такої байдужості вже за 20 років наша країна опиниться на межі фізичного вимирання і перетвориться на державу пенсіонерів, яким не буде з чого платити ці самі пенсії.

«Відродження» проти платної медицини

Депутати партії «Відродження» не голосували за так звану медичну реформу уряду. Адже закон просто запроваджує платну медицину для українців, а це є порушенням Конституції України.

– Закон про медичну реформу, розроблений Міністерством охорони здоров'я, спрямований на встановлення чергових ринкових відносин. І замість обіцяних змін у сфері медицини ми маємо лише додаткові питання. Якщо вдасться до звичайних математичних обрахунків, то виходить, що жодних позитивних зрушень українцям очікувати не варто.

Наприклад, Міністерство охорони здоров'я планує, що первинна допомога одному пацієнтові обходиться в 370 грн на рік. Але відніміть від цієї суми оплату сімейного лікаря – близько 70%-80%, мінус ще кошти на оплату роботи медсестри. У підсумку на пацієнта залишається не більше як 100 гривень на рік, або 9 гривень щомісяця. Якоюсь чиною можна назвати таку псевдореформу, як не геноцидом свого народу?

Далі. Відповідно до встановленої Міністерством охорони здоров'я норми, один лікар протягом року повинен буде обслуговувати дві тисячі пацієнтів. У партії «Відродження» представлені депутати-мажоритарники, і вони добре знають, як нині у маленьких містах і сільських райо-

нах катастрофічно бракує медичного персоналу. Хто буде обслуговувати хворих?

Але в МОЗ цього, напевно, не бачать. І хочуть штучно створити конкуренцію між медичними закладами, запроваджуючи ринкові відносини в медичній галузі. В результаті такого експерименту Україна може втратити значну кількість лікарень і багатьох лікарів. Виходить, уряд своїми руками підштовхує медичних працівників до наміру залишити країну в пошуках кращого життя. Тим часом у Польщі вже прийняли закон, який полегшує процедуру оформлення на роботу українських лікарів у цій країні.

Чи не час нам задуматися, яка в нас держава – справедлива, конституційна чи антисоціальна, яка віддає на відкуп ринковим відносинам здоров'я своїх громадян?

Депутати групи «Партія «Відродження» не голосували за таку псевдореформу. Але ми працювали і доклали максимум зусиль, щоб удосконалити закон. Нам вдалося ввести таке поняття, як «медична субсидія», яка гарантує державну підтримку соціально незахищеним громадянам. Також вдалося домогтися закріплення норми про безкоштовну допомогу для вагітних, зокрема під час пологів. А це – залишити безкоштовне лікування дітей до 16 років. Це ті деякі хороші пункти, які є в законі про медичну реформу.

Партія «Відродження» продовжує обстоювати запровадження обов'язкового медичного страхування в Україні. Це залучить у галузь додаткові ресурси і справді дозволить відновити соціальну справедливість. Також ми виступаємо за 100%-ве державне фінансування лікування українських громадян за кордоном. Завдяки нашій роботі, вже цього року для підтримки таких хворих із Держбюджету будуть виділені додаткові 186 млн гривень.

Андрій Шипко

Експерименти влади з освітою призводять до масових протестів вчителів

Ініціативи уряду завдають шкоди системі освіти в Україні. Обіцяна реформа насправді виявилася лише набором незначних змін.

– Популістська реформа освіти викликає протести викладачів по всій країні. Гучні обіцянки влади підвищити зарплатню освітянам виявилися фікцією. У Державному бюджеті на наступний рік уряд не передбачив коштів на збільшення зарплат вчителів.

Але й це ще не все. Кабінет міністрів готує педпрацівникам чергові сюрпризи.

Фінансування державних вищих навчальних закладів I-II рівня акредитації, а це 426 коледжів і технікумів по всій країні, хочуть з наступного року передати на місцеві бюджети.

В чому полягає небезпека? У місцевих рад сьогодні немає грошей на утримання цих навчальних закладів. А уряд повністю умиває руки в цьому питанні.

Нагадаємо, що два роки тому в такій само ситуації опинилася система професійно-технічної освіти. Сотні ПТУ були на межі знищення. Тоді депутати партії «Відродження» провели серйозну роботу в парламенті. Нам вдалося домогтися того, щоб уряд виділив частину коштів на утримання ПТУ у вигляді субвенції.

Але цього все одно недостатньо. Наприклад, Сумське вище професійне училище будівництва і дизайну нині ледве зводить кінці з кінцями, адже в місцевому бюджеті немає коштів на належну підтримку викладачів і забезпечення нормальних умов для учнів.

Педагоги перебувають просто-таки в безвихідному становищі. Замість того, щоб навчати дітей, весь педколектив змушений ламати голову над тим, де взяти гроші на

ремонт даху. І така ситуація з ПТУ по всій країні.

Те саме чекає на коледжі та технікуми, якщо уряд не припинить експерименти у сфері освіти.

Не можна допустити скорочення кількості викладачів або залишити їх працювати на мізерні півставки. Хіба це справедливо стосовно педагогів? Це просто ошуканство з боку уряду!

Крім того, максимально заниживши заробітну плату вчителя, держава, фактично, вбиває його мотивацію якісно навчати дітей. Більше того, викладацька професія нині все більше асоціюється з безперспективністю та депресивністю. Будьмо відверті, найкращі випускники оминають педагогічні заклади. На їхню думку, це дорога в нікуди.

Депутати групи «Партія «Відродження» давно зареєстрували пакет законопроектів, спрямованих на захист українських педагогічних працівників. Зокрема, проекти законів передбачають встановлення посадових окладів залежно від мінімальної заробітної плати. Це дозволить реально підвищити зарплатню кваліфікованим викладачам.

Володимир Пилипенко

Місцеві бюджети в новому році додатково отримають більше 2 млрд гривень завдяки закону депутатів «Відродження»

Понад 2 млрд гривень додатково отримають місцеві бюджети завдяки закону про перерозподіл рентної плати за користування надрами. Документ, підготовлений народними депутатами з групи «Партія «Відродження», набуде чинності з 2018 року.

«Це законопроект, на який справді дуже довго чекали місцеві громади. Тепер вони зможуть використовувати додаткові значні кошти для поліпшення і подальшого розвитку соціальної інфраструктури. Адже від видобування нафти й газу найбільше страждають регіони, на території яких працюють видобувні підприємства», – пояснив один із співавторів законопроекту, народний депутат з групи «Партія «Відродження» Олег Кулініч.

Нагадаємо, що законопроект №3038 «Про внесення змін до Бюд-

жетного кодексу України (щодо впровадження системи надходження і використання коштів з рентної плати за користування надрами для видобування нафти, природного газу і газового конденсату) був ухвалений парламентом наприкінці 2016 року і

набуде чинності з 1 січня 2018 року. За передачу частини ренти від видобування нафти й газу місцевим бюджетам проголосували 259 народних депутатів.

Згідно із законопроектом, 5% рентної плати від видобування нафти, природного газу і газового конденсату перераховуватимуться до місцевих бюджетів тих регіонів, де розташований промисел. З них 2% будуть надходити до обласних бюджетів.

За прогнозами, наступного року сума їх додаткових доходів становитиме 800 мільйонів гривень. Якщо населені пункти, де видобувають нафту і газ, входять до складу ОТГ, то на їх бюджет виділятимуть 3% від ренти.

Якщо ОТГ не сформоване, то рента розподілятиметься так: 2% – на районний бюджет і 1% – на сільський

бюджет. Загалом сума сягне 1,2 мільярда гривень.

«Найчастіше видобування нафти, природного газу і газового конденсату негативно впливає на довкілля. Забруднюються повітря і вода в колодязях. Це згубно позначається на здоров'ї жителів. Величезні фури, які постійно курсують між промисловими об'єктами, розбивають місцеві дороги. Але регіональна влада жодних компенсацій не отримувала, навіть більше, повинна була сприймати таку несправедливість як належне.

Ті мільйони гривень, які повинні отримати обласні й районні бюджети після набуття чинності законопроекту, якоюсь мірою компенсують шкоду, яку наносять екології різні промисли. Тепер у регіонах з'являться кошти для вирішення цих проблем», – підкреслив Олег Кулініч.

Віталій Хомутинник і Геннадій Кернес відкрили в Харкові нові соціальні об'єкти

У рамках реалізації комплексної програми «Відродження Харкова» співголова депутатської групи Партія «Відродження» Віталій Хомутинник разом із мером Харкова Геннадієм Кернесом відкрили в місті низку соціальних об'єктів.

Це сучасний шкільний спортивний комплекс із футбольним полем, баскетбольним і волейбольним майданчиками, а також п'ять нових дитячих садочків. Окрім того, цього року в дитсадках міста були відкриті 45 додаткових груп, завдяки чому місткість харківських дошкільних установ збільшилася на 1500 місць.

«Спільними зусиллями вирішується питання недостатньої кількості місць у дитячих садочках. Наступного року ми плануємо відкрити в місті ще не менше п'яти дошкільних установ», – підкреслив Віталій Хомутинник.

Програма «Відродження Харкова» спрямована на соціально-економічний розвиток міста. Віталій Хомутинник підкреслив, що мер міста Геннадій Кернес і його команда постійно працюють у цьому напрямку, а народні депутати, які представляють Харків у парламенті, підтримують всі ініціативи міської влади щодо розвитку соціальної сфери міста задля комфорту харків'ян. Зокрема, завдяки депутатам «Відродження», вдалося домогтися виділення додаткових коштів із Державного бюджету для фінансування багатьох інших соціальних проектів у Харкові.

Мер Харкова Геннадій Кернес, своєю чергою, запевнив, що програми з благоустрою міста працюватимуть і надалі.

«Я впевнений у тому, що такі програми потрібні не лише в Харкові, а й в інших регіонах України», – сказав Геннадій Кернес.

На Дніпропетровщині встановлюють нові кришки каналізаційних люків

У населених пунктах Нікопольського району Дніпропетровської області, за ініціативи депутатів обласної ради від партії «Відродження» встановили нові кришки каналізаційних люків. Оскільки вандалі масово викрадали саме металеві кришки, нові покриття виготовили зі шлакового лиття (який не представляє інтересу для тих, хто бажає заробити на здачі металу).

Відкриті люки на дорогах, у пішохідних зонах і на територіях шкіл уже набули масштабів загрози для місцевого населення. Так, подвір'я середньої школи №19 м. Нікополь тривалий час взагалі було огорожене, бо злодії зняли всі чавунні кришки з каналізаційних люків, розташованих поблизу навчального закладу. Через це вчителі під час перерв остерігалися відпускати на подвір'я учнів молодших класів. «Відкриті люки є проблемою загальною, але для школи вона особливо гостра. Адже це може призвести до жаклих наслідків. Наші учні ризикують травмуватися, впадши до каналізаційного колодезя», – розповіла директор Нікопольської СШ №19 Олена Живиця.

Така ж ситуація була і в інших населених пунктах району. Вирішувати проблему почали за ініціативи депутата Нікопольської міської ради від партії «Відродження» Надії Бредихіної. Підтримку надав депутат Дніпропетровської облради, керівник обласної організації

партії «Відродження», директор Нікопольського заводу феросплавів Володимир Куцин.

«Проблема викрадання кришок каналізаційних люків стосується не лише нашого регіону. Це всеукраїнська проблема, з якою комунальні служби просто не можуть впоратися. Вандалізм і полювання на метал вартують здоров'я водіїв і пішоходів, – каже депутат Нікопольської районної ради, голова районної організації партії «Відродження» Сергій Кривонос. – Тому ми дуже раді, що на наше прохання відгукнувся Володимир Куцин. Тепер у нашому районі буде безпечно і на дорогах, і в пішохідних зонах, а головне – на територіях шкіл».

Завдяки спільній роботі депутатів обласної ради від партії «Відродження» Володимира Куцина та Андрія Палоса, півсотні нових кришок каналізаційних люків уже встановили в Кам'янському, Південному, Червоногригорівці, Придніпровську і Приміському.

Обсяги дорожніх робіт на Полтавщині б'ють рекорди

Цього року завдяки сприянню народного депутата групи «Партія «Відродження» Олега Кулініча, який представляє у парламенті 147-й виборчий округ на Полтавщині, вже здійснено або продовжує здійснюватися ремонт низки дорожніх напрямів цього округу. Загалом на дорожні роботи за участі депутата вдалося додатково залучити 50 млн грн державних коштів, що дало можливість відремонтувати ті напрямки, де ремонт не проводився десятки років і де дорожнє покриття було фактично вщент знищене.

На Зіньківській об'їзній укладено два шари асфальту

У вересні, якраз до Дня Зінькова, була урочисто відкрита об'їзна дорога навколо міста. Це траса Т-17-06, що є частиною магістралі Полтава-Гадяч, і ще на початку

2017-го року вона була в жахливому стані, адже за 15 років її існування там не здійснювалося жодного ремонту. Зараз же це фактично ідеальна траса.

Ремонт об'їзної розпочався в кінці травня, і на ділянці майже в 6 кілометрів був укладений перший шар асфальтобетону та зроблено тимчасову розмітку. Загальна вартість робіт, проведених на Зіньківській об'їзній, – близько 30 млн грн. «Я дуже радий, що мені вдалося переконати і прем'єр-міністра, й інших членів уряду в необхідності фінансування ремонту цього та інших об'єктів області на умовах співфінансування. Для цього була проведена не одна зустріч і з Володимиром Гройсманом, і з іншими представниками уряду, і з керівництвом Укравтодору», – повідомив Олег Кулініч.

А в середині листопада на об'їзній дорозі навколо Зінькова завершено вже укладання і другого шару асфальтобетону. Таким чином, весь запланований обсяг цьогорічних робіт на даній трасі протяжністю майже 6 км – виконано! Нагадаємо, що за технологією капітальний ремонт траси Т-17-06, яка йде в об'їзд Зінькова, включає укладання трьох шарів асфальтобетону.

«Така технологія дозволить отримати дорогу, яка дійсно відповідатиме всім стандартам і прослужить зіньківській громаді і всім мешканцям Полтавщини десятки років! Наступного року на зіньківській об'їзній буде укладено верхній шар євробетону, зроблено постійну розмітку і це буде справді європейська дорога!», – зазначає народний депутат Олег Кулініч.

Миргородщина: три найбільш складні траси

Станом на листопад 2017 року великі зрушення відбулися і на дорогах Миргородщини – в першу чергу мова йде про траси Ключниківка - Дібрівка, Великі Сорочинці - Савинці-Велика Обухівка та Комишня - Остапівка. Це ті напрямки, які перебували у критичному стані: йшлося фактично про те, що жителі сіл були позбавлені можливості нормально дістатися райцентру, а працівники «швидкої» просто не бачили технічної можливості доїхати вчасно до деяких сіл.

Роботи на трасі Ключниківка-Дібрівка було завершено ще у вересні, а у жовтні розпочалося укладання асфальту на трасі Великі Сорочинці - Савинці - Велика Обухівка (Т-17-26). Перед тим, як перейти до процесу укладання асфальту, на трасі, починаючи з кінця вересня, проводилися підготовчі роботи. Оскільки дорога вщент зруйнована, спочатку необхідно було заново підготувати основу, для цього завозили і укладали щебінь та фрезматеріал.

Орієнтовна вартість дорожніх робіт на цій трасі – близько 9 млн грн. За рахунок цих коштів буде відремонтовано відрізок протяжністю понад 5 кілометрів. При цьому більша частина зазначеної відстані (понад 3 км) буде покладена суцільними великими картами, а вже залишок буде пройдено ямковим ремонтом.

Також проведено підготовчі роботи на іншій не менш критичній дорозі на Миргородщині: Комишня – Остапівка (О1702030). Розчищено обочини, зокрема від дерев і кущів, з залізничної станції

Миргород завезено щебінь для укладання основи. Наразі сюди вже завезли 2000 тонн щебеню для основи і 1300 тонн відфрезерованого матеріалу, яким проводиться ущільнення основи. Практично вся траса вже повністю підготовлена до укладання асфальту, який буде покладено на протяжності 4 км.

Інші напрямки

Але й це не все: ремонтні роботи на 147-му виборчому окрузі не обмежилися перерахованими напрямками, а проводилися також на низці інших трас. Пріоритетність ремонту цих доріг була визначена Олегом Кулінічем спільно з керівництвом районних рад і райдержадміністрацій.

В кінці жовтня завершився ремонт траси Пишненки - Покрівське на Зіньківщині. Завдяки залученій народним депутатом субвенції, вдалося завезти сюди понад 1600 тонн асфальтобетонної суміші, при цьому 1,5 км траси було фактично покладено заново, бо відновлювати тут було нічого. Іншу частину траси було здійснено за технологією ямкового ремонту, але проблемні ділянки покладено великими картами, тому питань до якості у найближчі роки виникати не повинно.

Загалом зроблено ремонт на ділянці 6,4 км, що дозволить жителям села Покрівське і мешканцям найближчих населених пунктів відчувати реальну різницю між тим, що було півроку тому, і тим, що є зараз.

Також відбувся ремонт відрізків на трасах Зіньків - Тарасівка - Удовиченки, Шишаки - Сагайдак - Поділ, Зіньків - Лютенські Будища - Бірки.

Василь Гуляєв: Кожні шкільні канікули ми намагалися зробити яскравими для наших дітей

Етнопарк «Нью-Васюки», розташований поблизу Чорноморська на Одещині, за короткий час свого існування став одним із найпопулярніших туристичних місць. Цей унікальний екзотичний куточок особливо приваблює дітей. Протягом року парк відвідали понад 10 тисяч школярів молодших і старших класів.

Безкоштовні екскурсії для маленьких мешканців Теплодара, Молодіжного, Чорноморська, а також школярів Овідіопольського та Біляївського районів Одеської області провели ініціативи народного депутата групи «Партія «Відродження» Василя Гуляєва. У контактному зоопарку, який входить до складу етнокультурного комплексу, діти могли погодувати тварин. Можливість безпосередньо поспілкуватися з представниками тваринного світу, яких не зустрінеш у звичайному житті, викликала в дітей море емоцій і неймовірну радість. А на страусячій фермі маленькі гості взнали цікаві факти про страусів, ознайомилися зі способом життя та звичками цих пернатих.

– Я не втомлююся повторювати: діти – це наше майбутнє, – каже Василь Гуляєв. – Сподіваюся, що найближчим часом ще більше дітей відвідають етнопарк і зможуть чудово провести там час. Особливу подяку за теплий при-

йом хочу висловити директору «Нью-Васюків» Василеві Волошинову і всім співробітникам комплексу.

Упродовж багатьох років Василь Гуляєв надає підтримку селам і містам 140-го округу. У центрі його уваги – підростаюче покоління. Ось і цього року під час канікул маленьким жителям Чорноморська організували відвідання Одеського дельфінарію. А для старшокласників проводили екскурсії у будівлі Верховної Ради України.

Щоб привчати малят не лише розважатися, а й розвиватися, для юних чорноморців і маленьких мешканців прилеглих сіл влаштували майстер-класи з кулінарної майстерності.

– Бачити, як дітлахи вже до чогось прагнуть, намагаються щось опанувати, для мене є справжнім святом. І тому із задоволенням подарував дітям можливість хоч на короткий час відчутти себе шеф-кухарями, – поділився враженнями від кулінарного майстер-класу народний депутат.

Завдяки сприянню Василя Гуляєва, в містах і селах 140-го округу вдається ремонтувати дороги, реконструювати спортивні та дитячі майданчики, щорічно оновлювати меблі й устаткування у районних школах і дитячих садочках.

Цього року з Державного бюджету України на розвиток Овідіопольського району виділено 12 млн гривень.

3500 індивідуальних газових лічильників – для миколаївців

У Миколаєві продовжує успішно працювати програма народного депутата від партії «Відродження» Артема Ілляка «Газовий лічильник у кожному квартиру». В рамках програми вдалося домогтися виділення понад 11 млн гривень субвенції з Державного бюджету України.

Гроші пішли на закупівлю і установку близько 3,5 тис. квартирних лічильників газу. Поки що дія програми поширюється на жителів Інгульського та Корабельного районів.

Як розповідає сам парламентар, спочатку довелося подолати спротив з боку газових монополістів, потім – бюрократію і бездіяльність міської влади.

«Були люди, які виступали проти, яким абсолютно не вигідно, щоб у мене на околиці запрацювала така корисна для жителів програма. Були й ті, хто намагався «примазатися» до доброї справи. Були шахраї та інші любителі легких грошей. Нині формальності позаду. Робітники

вже встановлюють індивідуальні газові лічильники. Але для мене на цьому етапі дуже важливо, щоб і інші райони Миколаєва – Центральний та Заводський – змогли долучитися до програми. Вона показала, яким важливим і болючим є для людей це питання, тому я домагатимусь поширення дії програми, її фінансування для всіх миколаївців», – зазначив лідер партії «Відродження» у Миколаївській області.

Також Артем Ілляк звернувся до депутатів Миколаївської міської ради з пропозицією ухвалити комплексну програму з установки індивідуальних газових лічильників у місті.

«Ви – влада, і ви повинні дбати про городян. Упевнений, що виконувачка обов'язків Миколаївського міського голови не чинитиме так, як її попередники, і зробить крок назустріч людям. У ваших руках зараз надії та очікування тисяч миколаївських родин», – звернувся Артем Ілляк до можновладців міста.

Допомога багатодітній родині

Керівники Київської міської організації партії «Відродження» взяли під опіку будинок сімейного типу родини Гандей. Голова столичного осередку Володимир Філіппов і його заступник Ігор Хохич передали багатодітній родині продукти харчування та предмети першої необхідності.

«У нашій родині з'явилося троє нових діток – три сестри 12, 14, 17 років. Вони проживають з нами з вересня, ось уже листопад, але жодних виплат ми так і не отримали. Проїшов вже другий місяць, і чим годувати дітей – це особисто мої турботи, поки держава знову почне платити соціальні виплати», – розповіла Олена Гандей.

«Я вважаю що те, що робить Олена Гандей, – дуже важливо. Адже такі люди допомагають дітям знайти справжню родину. Держава сьогодні не може повною мірою забезпечувати такі сім'ї, але ми в силу своїх можливостей намагаємося допомагати», – підкреслив Володимир Філіппов зазначивши, що

Київська міська організація партії «Відродження» продовжить надавати необхідну допомогу родині Гандей і в майбутньому.

І нагадав, що депутати групи «Партія «Відродження» більше півроку борються в парламенті за ухвалення законопроекту №6063-Д, яким пропонується істотно підвищити соціальну допомогу для сімей із дітьми.

Віктор Остапчук відродив храм у Кам'янці на Харківщині

Білосніжний і величний храм мав п'ять яскраво-синіх куполів та був одним із найкрасивіших у Харківській губернії як споруда, так і за багатством прикрас всередині нього. Досить сказати, що ікони для його іконостасу були написані відомими художниками В. Л. Боровиковським і А. Г. Венеціановим. І ось тепер, завдяки зусиллям народного депутата «Партія «Відродження» Віктора Остапчука, на місці зруйнованого храму височіє красива двадцятиметрова дерев'яна церква.

Освячення її дзвонів декілька місяців тому звершив архієпископ

Ізюмський і Куп'янський Єлисей. В той урочистий для села день зібралися багато його жителів, приїхали гості, в тому числі й Віктор Остапчук. Після освячення дзвонів правлячий архієрей подарував храму ікону Божої Матері.

«На сьогоднішній день будівництво церкви в цілому завершено, – каже народний депутат. – Залишилося зробити деякі другорядні роботи, встановити автономне електричне опалення та через деякий час – іконостас».

Але, незважаючи на це, в церкві вже відбуваються святкові

богослужіння, на які приходять десятки прихожан, котрі раніше їздили за кілька кілометрів до храмів Ізюма. Це, природно, викликало у людей, в основному літніх, великі

незручності, особливо в холодну пору року. Тепер же, завдяки Віктору Остапчуку, мешканці Кам'янки мають можливість у будь-який час відвідати свій місцевий храм.